

ОТКАЗ УГОВОРА О РАДУ СИНДИКАЛНОМ ПРЕДСТАВНИКУ

Послодавац не може отказати уговор о раду, нити на други начин ставити у неповољан положај синдикалног представника запослених за време обављања функције и годину дана по престанку функције, ако он поступа у складу са законом, општим актом и уговором о раду.

Из образложења: Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима пословођа аутомеханичара. Радни однос му је престао на основу решења о отказу уговора о раду, од 14. 9. 2007. године, а због престанка потребе за његовим радом услед економских и организационих промена код туженог. У време доношења решења о отказу тужилац је био члан Извршног одбора регистроване синдикалне организације Н. код туженог. Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови усвојили као основан захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и обавезали туженог да тужиоца врати на рад на одговарајуће послове. Према Конвенцији МОР-а бр. 135 о заштити и олакшицама који се пружају представницима радника у предузећу и препоруци бр. 143 о радничким представницима (одељак III тачка 5), раднички представници уживају заштиту од сваког штетног поступка по њих, посебно отпуштања са посла. Наведена Конвенција је ратификована законом ("Сл. лист СФРЈ", бр. 14/82). Одредбом члана 188. Закона о раду ("Сл. гласник РС", бр. 24/05 и 54/05) прописано је да послодавац не може да откаже уговор о раду, нити на други начин да стави у неповољан положај представника запослених за време обављања функције и годину дана по престанку функције, ако представник запослених поступа у складу са законом, општим актом и уговором о раду, и то: 1) члану савета запослених и представнику запослених у управном и надзорном одбору; 2) председнику синдиката код послодавца; 3) именованом или изабраном синдикалном представнику (став 1); број синдикалних представника који уживају заштиту у смислу става 1. тач. 3. овог члана утврђује се колективним уговором, односно споразумом синдиката са послодавцем, зависно од броја чланова синдиката код послодавца (став 3). С обзиром на наведене одредбе, правилно су нижестепени судови закључили да је незаконито спорно решење о отказу уговора о раду, јер је тужилац, као члан Извршног одбора синдиката код туженог, уживао посебну заштиту од отказа уговора о раду, што тужени није поштовао, већ је донео спорно решење којим је тужиоцу отказао уговор о раду због престанка потребе за његовим радом на радном месту пословођа аутомеханичара.

(Пресуда Врховног касационог суда, Рев2. 393/10 од 14. 7. 2010)